

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22098.

Kl. 3 c, 3/01.

Martin Winterhalter
(Wuppertal - Barmen, Niemcy).

Zapięcie ogniwkowe.

Zgłoszono 9 lutego 1934 r.

Udzielono 6 września 1935 r.

Pierwszeństwo: 10 lutego 1933 r. dla zastrz. 1, 4, 7, 11, 17; 3 marca 1933 r.
dla zastrz. 2, 3, 5, 6, 12—16, 19—22; 7 marca 1933 r. dla zastrz. 8—10 (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy zapięcia ogniwkowego o szczególnie korzystnym ukształtowaniu ogniwek i suwaka. Zapięcie ogniwkowe według wynalazku stosuje się wówczas, gdy zapięcie ma być ukryte.

W zapięciach ukrytych pożądane jest ukrycie nie tylko samego zapięcia, ale także i suwaka. O ile nie stosuje się całkiem lub częściowo zwykle widocznej osłonki suwaka, wtedy suwak z powodu niedostatecznego prowadzenia nie może posuwać się z należyłą pewnością po zapięciu.

Niedomagania znanej prowadnicy suwakowej zapięć ogniwkowych usuwa się według wynalazku w najprostszy sposób przez to, że zaopatruje się ogniwka zapięcia na obu stronach poprzecznych lub na

jednej poprzecznej stronie i stronie odwrotnej lub tylko na stronie odwrotnej w wydrażenia lub występy do prowadzenia suwaka. Zadanie może być rozwiązane według wynalazku również tak, że klinowatą część środkową suwaka nie wyposaża się już w ścianki boczne, biegnące zasadniczo pionowo do dolnej osłonki suwaka, lecz suwak wykonywa się tak, że ścianki środkowej części razem z bocznymi ściankami dolnej osłonki tworzą pletwiaste prowadnice ogniwek zapięcia. Dzięki temu zbyteczne jest stosowanie osobnej osłonki przedniej.

Odpowiednio do tego kształtu suwaka, względnie jego prowadnic, ogniwka zapięcia różni się także od zwykłych ogniwek.

Inne znamię wynalazku stanowi, że otwór rozparcia ramion ogniwek zapięcia jest skośny.

Na rysunkach są przedstawione dla przykładu poszczególne części zapięcia według wynalazku. Fig. 1—3 przedstawiają suwak w widoku z przodu, z góry i z boku. Fig. 4 przedstawia przekrój suwaka w zamkniętym zapięciu, fig. 5 — jego przekrój w otwartym zapięciu. Fig. 6 przedstawia odmianę suwaka, przyczem fig. 7 przedstawia przekrój tego suwaka w zamkniętym zapięciu, a fig. 8 — przekrój tego suwaka w otwartym zapięciu. Jednocześnie ostatnio wymienione fig. 7 i 8 przedstawiają ogniwa zapięcia, rozszerzone na jednej stronie. Fig. 9—12 przedstawiają widok górny i przekrój ogniwa zapięcia z wydrążeniami i występami, służącymi do prowadzenia suwaka. Fig. 13 — 16 przedstawiają inne kształty ogniwek zapięcia i do nich przystosowanych przekrojów suwakowych; fig. 17 — 24 — ogniwa suwakowe ze szczególnie ukształtowanymi narządami zapięcia, a fig. 25 — 26 — suwak z urządzeniem zaporowym do zapięć ogniwkowych.

Literą *a* oznaczono tylną osłonkę suwaka, literą *b* — klinowatą część środkową, a literą *c* — ogniwa zapięcia.

Suwak (fig. 1 — 3), służący do otwierania i zamykania zapięcia, składa się tylko z tylnej osłonki *a* i środkowej części klinowatej *b*, których brzegi podłużne są ukształtowane jako listwy prowadnicze *d* lub *e*. Listwami temi zachodzi suwak w wydrążenia *f* ogniwek *c* zapięcia (fig. 4 i 5), dzięki czemu osiąga się beznaganne prowadzenie suwaka, a oddzielna górna osłonka jest zbędna. Suwak nie dotyka górnej strony ogniwek zapięcia, wskutek czego może ona być całkowicie obciążona materiałem, skórą i t. d. bez narażania tego pokrycia na zużycie lub uszkodzenie przy posuwaniu suwaka.

Ten sam skutek osiąga się, stosując su-

wak według fig. 6 — 8; literą *a* oznaczono tu także tylną osłonkę, literą *b* — klinowatą część środkową, która posiada przedłużenie *g*. Ścianki *h* i *i* klinowatej części środkowej *b* mają postawę nie pionową, lecz skośną do osłonki tylnej *a*, dzięki czemu ścianki klinowatej części środkowej *b* tworzą z tylną osłonką *a* i powierzchniami wewnętrznymi *k* i *l* ścianek bocznych tylnej osłonki *a* prowadnicę pletwiastą.

Poszczególne ogniwa *c* zapięcia posiadają albo wydrążenia lub występy *f* (fig. 9—12 i 17—20), albo ramiona zakleszczające *m* i są ustawione względem siebie pod kątem, wskutek czego ogniwo *c* jest na jednej stronie (*n*) szersze (fig. 7 i 8). W pierwszej odmianie wykonania części ogniwek (fig. 9—12 i 17—20) suwak, składający się tylko z osłonki tylnej *a* i klinowatej części środkowej *b*, zachodzi swymi brzegami podłużnymi jako listwami prowadniczymi *o* w wydrążenia *f* części ogniwek *c*, podczas gdy w innym przykładzie wykonania (fig. 7 i 8) ogniwo *c* zostaje objęte prowadnicami pletwiastymi suwaka (fig. 6). We wszystkich odmianach zapewnione jest doskonałe prowadzenie i gładkie posuwanie się suwaka bez przeszkód, przyczem zawsze tylko jedna strona ogniwek zapięcia służy jako prowadnica suwaka, podczas gdy suwak nie dotyka strony przeciwległej. Dzięki temu strona zapięcia ogniwkowego, nie dotykana przez suwak, może pozostać nakryta, tak że łańcuszek ogniwek jest całkiem niewidoczny lub widoczny tylko w małej części. Osiąga się to przez to, że taśmę *p*, służącą jako podkładka ogniwek *c* zapięcia, układa się pod kątem wokoło ramion zakleszczających *m* lub stosuje się jako nakładkę dodatkową, pokrywającą pas tkaniny *q*, ściśle złączoną z taśmą *p*, służącą jako podkład ogniwek zapięcia. Ramiona zakleszczające *m* ogniwek *c* mogą posiadać na swych końcach występy *r*, skierowane ku wewnątrz, pokrywające

się wzajemnie i zginające taśmę p pomiędzy ramionami zakleszczającymi tak, że układa się ona wokoło zewnętrznych ramion zakleszczających.

W celu umożliwienia zastosowania w obu połówkach zapięcia jednakowych ogniwek, każde ogniwo c może posiadać jako narząd spinający dwa naprzemian umieszczone występy i wgłębienia s , (fig. 17—24).

Posuwanie suwaka skutecznia się za pomocą łańcuszka lub wisiorka t , przymocowanego do klinowatej części b suwaka. Z wisiorkiem t może poza tem być połączony narząd hamujący u , np. sprężyna, zabezpieczający suwak w nadanem mu położeniu przeciwko nieumyślnemu posunięciu i uwalniający suwak w razie pociągnięcia wisiorka t . Fig. 25 i 26 przedstawiają zapięcie, w którym w środkowej części klinowatej suwaka wydrążony jest kanałik z umieszczonym w nim łańcuszkiem t z narządem hamującym u , zabezpieczonym przed wypadnięciem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zapięcie ogniwkowe, znamienne tem, że ogniwka (c) na obu stronach poprzecznych lub na jednej stronie poprzecznej i tylnej lub tylko na stronie tylnej posiadają wydrążenia lub występy (f), służące jako prowadnica suwaka.

2. Zapięcie ogniwkowe, znamienne tem, że ogniwka (c) są szersze na stronie, na której znajdują się ramiona zakleszczające (m), niż na stronie odwrotnej.

3. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że taśma (p), służąca jako podkład ogniwek spięcia (c), jest zagięta pod kątem wokoła ramion zakleszczających (m).

4. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że otwór rozwarcia ramion zakleszczających (m) jest skośny.

5. Zapięcie ogniwkowe według zastrz.

1 — 4, znamienne tem, że ramiona zakleszczające (m) posiadają na swych końcach skierowane ku wewnątrz, wzajemnie pokrywające się występy (r), które zginają taśmę (p) pomiędzy ramionami zakleszczającymi (m) i zginają ją wokoło jednego z tych ramion.

6. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 1 — 5, znamienne tem, że ramiona zakleszczające (m) ogniwka (c) są ustawione niesymetrycznie do brzegu taśmy (p), przyczem ogniwo po stronie ramienia zakleszczającego ma kształt skośny.

7. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że oba szeregi ogniwek posiadają takie same ogniwka (c).

8. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 1 — 7, znamienne tem, że ramiona zakleszczające, znajdujące się na górnej stronie ogniwka, odpowiadają takimże ramionom na dolnej stronie ogniwka.

9. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 7—8, znamienne tem, że górna i dolna strona ogniwka posiadają po jednym kulistym występie i wgłębieniu (s), przyczem występy na jednej stronie i wgłębienia na drugiej stronie są ustawione naprzeciw siebie.

10. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 7 — 9, znamienne tem, że występy i wgłębienia (s) mają kształt daszkowy.

11. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że suwak składa się tylko z tylnej osłonki (a) i części klinowatej (b) i posiada prowadnice (d i c), współdziałające z wydrążeniami lub występami (f) ogniwek (c).

12. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że klinowata lub sercowata część środkowa (b) suwaka posiada przekrój pletwiasty.

13. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 12, znamienne tem, że ścianki (h i i) środkowej części (b) suwaka razem ze ściankami dolnej osłonki (a) tworzą pletwiastą prowadnicę ogniwek (c).

14. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 11—13, znamienne tem, że środkowa część (b) suwaka posiada przedłużenie (9).

15. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 11 — 14, znamienne tem, że boczne ścianki dolnej osłonki (a) suwaka posiadają występy w celu pewniejszego prowadzenia ogniwek (c) zapięcia.

16. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 11—15, znamienne tem, że powierzchnie skośne suwaka są dłuższe niż odstęp pomiędzy ogniwkami.

17. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 11 — 16, znamienne tem, że prowadnice suwaka są na swych końcach zaokrąglone albo ukośne w celu utworzenia lejkowatych otworów wejściowych i wyjściowych.

18. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 11 — 17, znamienne tem, część klinowata suwaka posiada uszko do przymocowywania uchwytu suwaka.

19. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 1—18, znamienne tem, że do posuwania suwaka służy łańcuszek (t) lub wisiorek,

który jest przymocowany blisko najszerzego miejsca do środkowej części (b) suwaka lub umieszczony na przedniej stronie tejże części środkowej (b) suwaka.

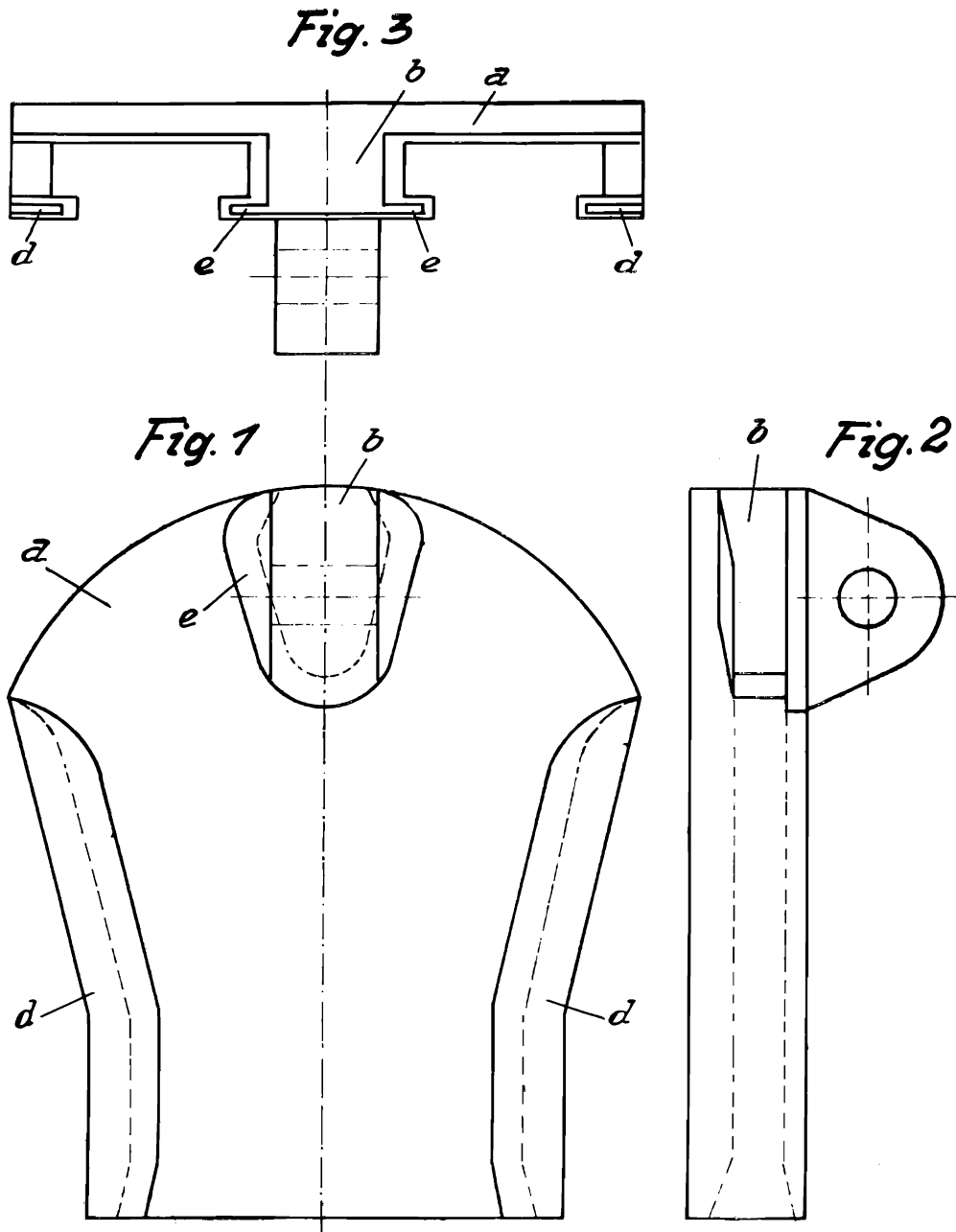
20. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 1—19, znamienne tem, że do środkowej części suwaka jest przymocowany wisiorek względnie łańcuszek oraz narząd hamujący (u), zapomocą którego suwak zabezpiecza się w nadanem mu położeniu przed nieumyślnem przesunięciem i który zwalnia suwak po pociągnięciu za łańcuszek.

21. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 20, znamienne tem, że w środkowej części (b) suwaka wydrążony jest kanalik, w którym umieszczony jest narząd hamujący i łańcuszek w celu zabezpieczenia tychże od wypadnięcia.

22. Zapięcie ogniwkowe według zastrz. 1—21, znamienne tem, że łańcuszek ogniwek lub suwak lub obie części są nakryte pasem tkaniny (q).

Martin Winterhalter.

Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

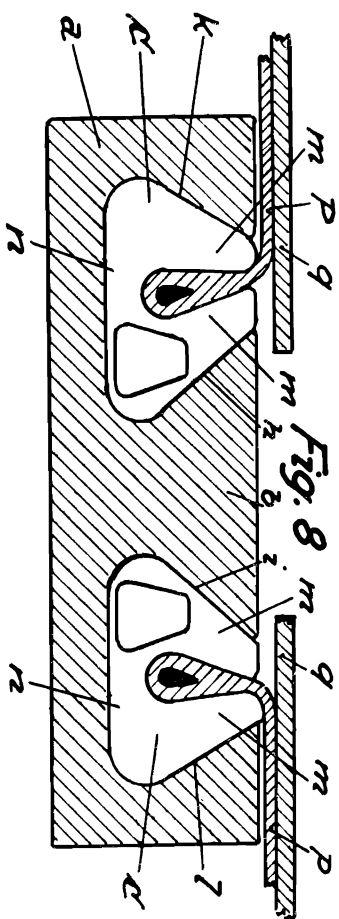
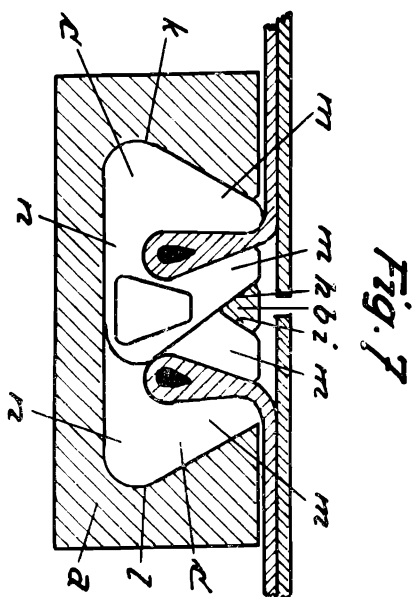
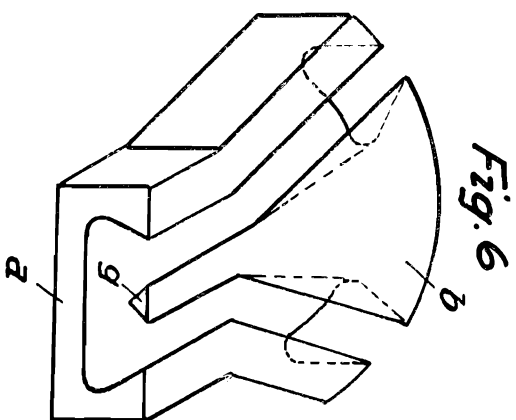
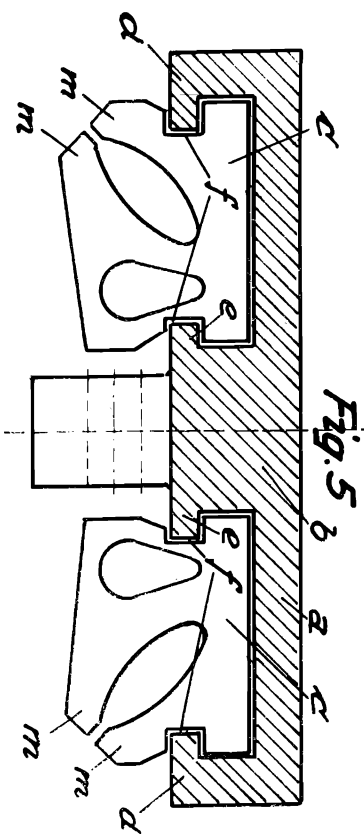
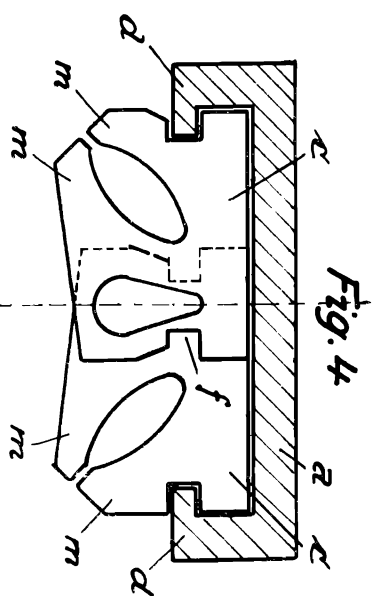

Fig. 10

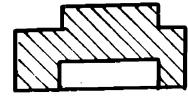

Fig. 9

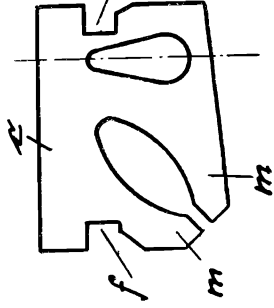

Fig. 11

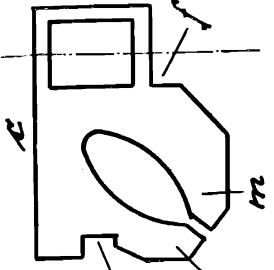

Fig. 12

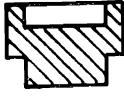

Fig. 13

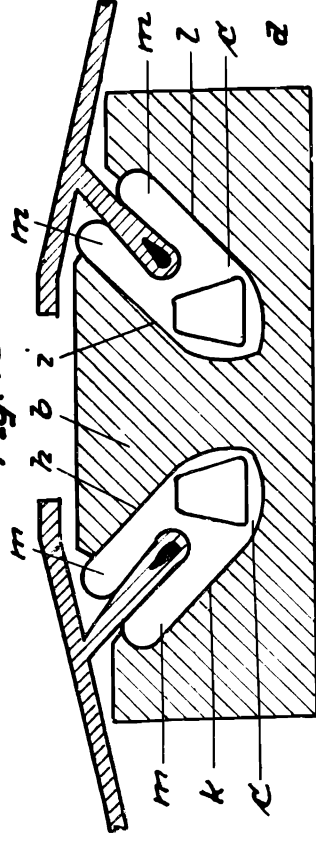

Fig. 14

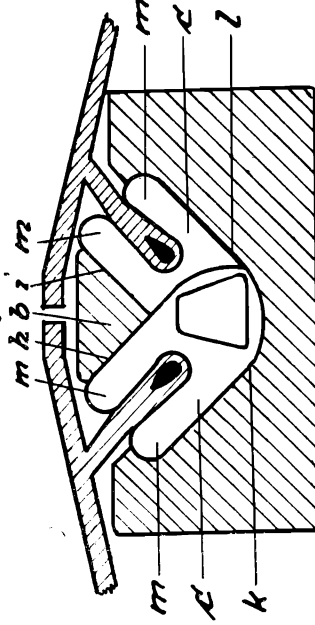

Fig. 15

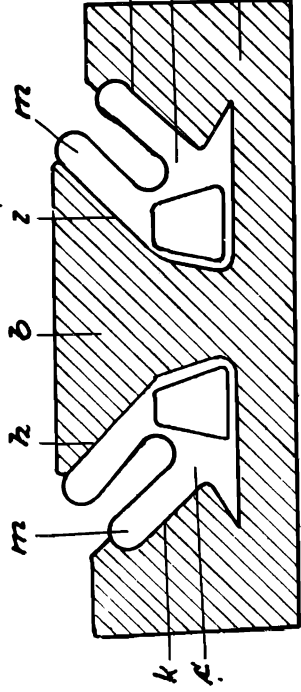

Fig. 16

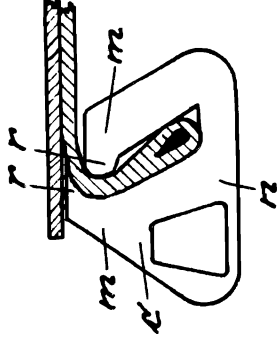

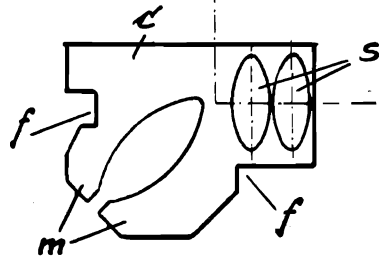
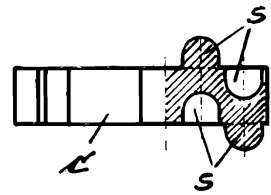
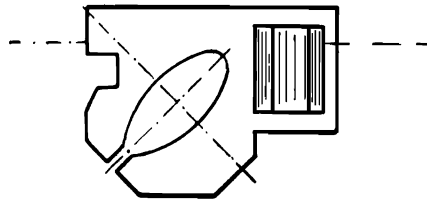
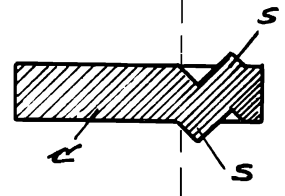
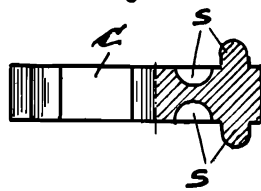
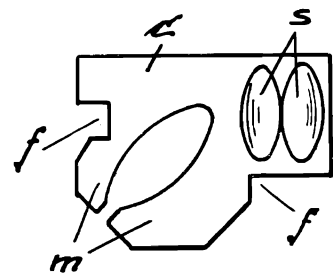
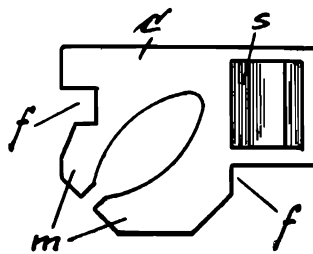
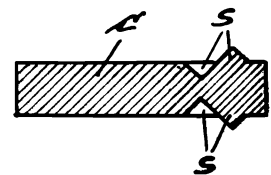
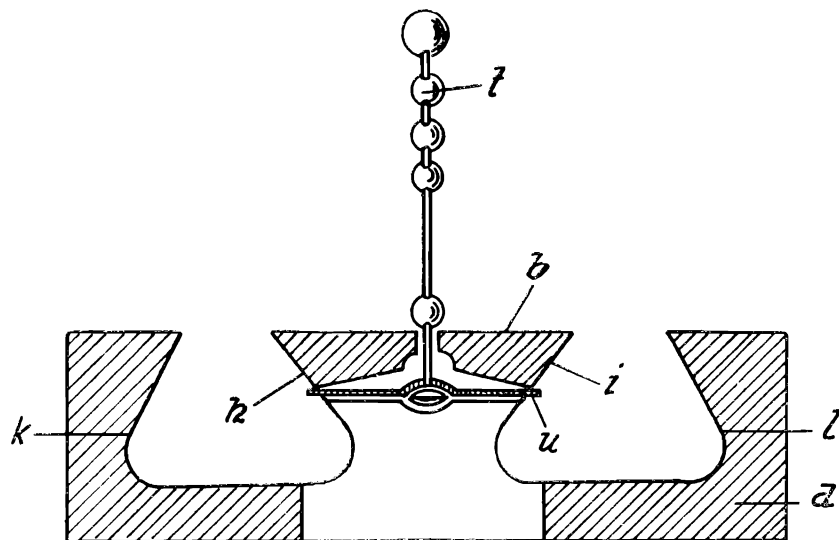
Fig. 17*Fig. 18**Fig. 19**Fig. 20**Fig. 22**Fig. 21**Fig. 23**Fig. 24*

Fig. 25*Fig. 26*